

## บรรณานุกรม

### ๑. ภาษาไทย

#### ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

#### ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

##### (๑) หนังสือ :

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๒๗.

คำหมาน คนโค นามแฝง. ๑๙๙๙ กระบวนท่าของครุมีอาชีพ. กรุงเทพมหานคร : สายธาร, ๒๕๔๔.

งามพิศ สัตย์สงวน. หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร : แพร์พืชฯ, ๒๕๓๘.

จำเรียง ภาวิจิตร. สังคมวิทยา มานุษยวิทยาสำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, ๒๕๒๕.

จำลอง เงินดี. เอกสารคำสอนวิชาจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๔.

จิตรจำนง สุภาพ. ทฤษฎีชีวิต. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การพิมพ์พลชัย, ๒๕๔๔.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : อลิ้นแพรส, ๒๕๒๕.

ชัยพร วิชชาวุธ และ ชีระพร อูวรรณโณ. แนวคิดและพัฒนาการใหม่ในการปลูกฝังจริยธรรมในความรู้คู่คุณธรรม. รวบรวมโดยไพฑูรย์ สินลารัตน์ และประนอม รอดคำดี. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๔.

ณรงค์ เส่งประชา. มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๐.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. การวัดเหตุผลเชิงจริยธรรม ในชุดฝึกอบรมทางไกล หลักสูตรการบริหารสำหรับหัวหน้าส่วนราชการในส่วนภูมิภาค วิชาพัฒนาจริยธรรมผู้ใต้บังคับบัญชา. กรุงเทพมหานคร : คณะสังคมศาสตร์ สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา, ๒๕๓๖.

ธีรศักดิ์ อัครบรร. ความเป็นครูไทย. กรุงเทพมหานคร : ก.พลพิมพ์ 1996 จำกัด, ๒๕๔๔.

นพมาศ ชีรเวทิน. จิตวิทยาสังคม. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัย  
ธรรมศาสตร์, ๒๕๓๗.

บุญเรียง ขจรศิลป์. วิธีวิจัยการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : พิชญาพรินตัง, ๒๕๓๔.

ประภาศรี สีหอำไพ. พื้นฐานการศึกษาและจริยธรรม. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและ  
เอกสารทางวิชาการ, ๒๕๓๑.

ประเวศ วะสี. พระสงฆ์กับการรู้เท่าทันสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์ดี, ๒๕๓๖.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา อินเตอร์เนชั่นแนล,  
๒๕๓๒.

พระครูวินัยธรประจักษ์ จุกกธมฺโม. กระบวนการเรียนรู้แบบ “อริยสัจ ๔.” ของ  
พระพุทธศาสนาเป็นต้นแบบที่มุ่งผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยแท้จริง. สุรินทร์ :  
โรงพิมพ์ศิริรัตน์ออฟเซต, ๒๕๔๕.

พระเทพโสภณ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). กรอบความคิดในการจัดทำสาระการเรียนรู้  
พระพุทธศาสนา ในหลักสูตรใหม่. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ  
ราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

\_\_\_\_\_ . ทิศทางการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราช  
วิทยาลัย, ๒๕๔๖.

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตฺโต). การพัฒนาคุณภาพชีวิตด้วยจิตวิทยาแบบยั่งยืน. กรุงเทพมหานคร :  
สหธรรมมิก, ๒๕๔๓.

\_\_\_\_\_ . ศาสนาและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๓๗.

\_\_\_\_\_ . ปฏิบัติธรรมให้ถูกทาง. พิมพ์ครั้งที่ ๓๒. กรุงเทพมหานคร : สหธรรมมิก,  
๒๕๓๘.

\_\_\_\_\_ . พุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๘.

พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต). พุทธวิธีในการสอน. กรุงเทพมหานคร : สหธรรมมิก, ๒๕๔๘.

พระมหาดิศักดิ์ อัครบวร. ความเป็นครูไทย. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรินตัง เฮ้าส์, ๒๕๔๐.

พระเมธีธรรมาภรณ์. คุณธรรมสำหรับนักบริหาร. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิพุทธธรรม, ๒๕๔๑.

พระราชรัตนโมลี. ชีวิตลิขิตของกรรม. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสหธรรมมิก จำกัด, ๒๕๔๕.

พระราชวรมนี (ประยุทธ์ ปยุตฺโต). การศึกษาของคณะสงฆ์ : ปัญหาที่รอทางออก.  
กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโกมลคีมทอง, ๒๕๒๗.

\_\_\_\_\_ . การศึกษาเครื่องมือพัฒนาที่ยังต้องการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร :  
อมรินทร์พรินตัง กรุ๊ป จำกัด, ๒๕๓๐.

\_\_\_\_\_ . พุทธธรรม ฉบับขยายความ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลง  
กรณราชวิทยาลัย, ๒๕๒๗.

พระราชวิสุทธิกวี พิจิตร (จิตฺตวณฺโณ). “การศึกษาของคณะสงฆ์สมัยกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๕ ถึง รัชกาลที่ ๗. ใน ๑๐๐ ปี มหามกุฏราชวิทยาลัย ๒๔๓๖-๒๕๓๖.

กรุงเทพมหานคร : มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๖

พุทธทาสภิกขุ. การศึกษาสมบูรณ์แบบ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุภาพใจ, ๒๕๑๘.

\_\_\_\_\_. เป้าหมายของการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เสียงเชียงใหม่, มปป.

พูนทรัพย์ สิทธิพรหม. บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนากับการเข้าร่วมโครงการแผ่นดินธรรมแผ่นดินทองของชาวบ้านห้วยยาง. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

ไพบุลย์ ช่างเรียน. สารานุกรมศัพท์ทางสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยาการพิมพ์, ๒๕๑๖.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. ประวัติสมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๑๔.

มานิช ดันชนวนิช. บทบาทของพระสงฆ์ต่อการพัฒนาสังคมชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, ๒๕๐๖.

ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพมหานคร : บริษัทนานมีบุ๊คพับลิเคชั่น, ๒๕๔๖.

ลือชา ธรรมวินัยสถิต. มนุษย์กับสังคม. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : สถาบันราชภัฏเพชรบุรี, ๒๕๓๙.

เลขา คมเสวต. การใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๓๐ ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๓๓ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยการในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา. ศูนย์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี : สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ๒๕๓๗.

วิชัย วงษ์ใหญ่. พัฒนาหลักสูตรและการสอนมิติใหม่. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๕๒.

วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้น, ๒๕๒๔.

สนิท ศรีสำแดง. พุทธศาสนากับหลักการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : นีลนาราการพิมพ์, ๒๕๓๔.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ทฤษฎีสังคมวิทยา : เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

สำนักงานแม่กองธรรม. เรื่องสอบธรรมสนามหลวงแผนกธรรม พ.ศ. ๒๕๕๑. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๕๑.

สำนักงานแม่กองธรรมสนามหลวง. เรื่องสอบธรรมสนามหลวงแผนกธรรม พ.ศ. ๒๕๔๔.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา, ๒๕๔๔

สุชา จันท์เอม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : แพร่พิทยา อินเตอร์เนชั่นแนล, ๒๕๒๐.

สุชีพ ปุญญานุภาพ. คุณลักษณะพิเศษแห่งพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มูลนิธิมหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

สุพัตรา สุขภาพ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ ๒๒. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๕.

สมิตร คุณานุการ. หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, ๒๕๑๘.

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. พุทธวิธีการสอนจากพระไตรปิฎก. กรุงเทพมหานคร : เพชรรุ่งเรืองพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๐.

\_\_\_\_\_. คิดเป็นทำเป็นตามแนวพุทธธรรม. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดอรุณการพิมพ์, ๒๕๔๑.

หลวงวิเชียรแพทยาคม. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ธรรมศาสตร์, ๒๕๐๙.

อุทัย หิรัญโต. สังคมวิทยาประยุกต์. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๙.

\_\_\_\_\_. สารานุกรมศัพท์สังคมวิทยามนุษยวิทยา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๖.

## (๒) วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/รายงานการวิจัย

กรรณิการ์ โอมนุญ. “บทบาทของพระสงฆ์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น เฉพาะกรณีโครงการสหบาลข้าวหมู่บ้านท่าสว่าง อ.เมือง จ.สุรินทร์”. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๖.

กาญจนา คุณาลักษณ์ อ่างใน นา หยีหล้าหนี. “ปัญหาการบริหารหลักสูตรวิชาชีพพระยะสัน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา กลุ่มภาคใต้”. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิตสาขาสหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ๒๕๔๓.

เกรียงไกร บุญยะพุทกณะ. “ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๔๗.

คณะผู้วิจัยสวนดุสิตโพล. บทบาทพระสงฆ์กับการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. รายงานการวิจัย. สวนดุสิตโพล มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต, ๒๕๕๐.

- โคจิ โนสุ. “บทบาทของพระสงฆ์ที่มีต่อการพัฒนาสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีในจังหวัดสงขลา”. **ปริญญา นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, ๒๕๓๐.
- จรัส กาอินทร์. “ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น อำเภอเมืองปาน จังหวัดลำปาง”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๔๐.
- จุไรรัตน์ แสนใจรักษ์. “พัฒนาการการศึกษาของคณะสงฆ์ไทย พ.ศ. ๒๔๘๙-๒๕๒๗”. **วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๑.
- เจียมพงษ์ วงศ์ธรรม. “บทบาทของพระสงฆ์ในการพัฒนาสังคม”. **วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ ศาสตร์ มหาบัณฑิต**. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๙.
- ชำนาญ นิศารัตน์. อ้างในประดิษฐ์ พรหมเสนา. “การนำวิธีสอนในสมัยพุทธกาลมาใช้สอนจริยศึกษาในระดับประถมศึกษา”. **วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๓.
- ณทพงษ์ วิยะรัตน์. “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”. **วิทยานิพนธ์รัฐ ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๔๘.
- เดโช สวานานนท์. อ้างใน สุพร จุลทอง. “บทบาทในการพัฒนาสังคมของพระสงฆ์ในจังหวัด นครศรีธรรมราช”. **ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกไทยคดีศึกษา**. บัณฑิต วิทยาลัย : มหาวิทยาลัยทักษิณ, ๒๕๔๐.
- ทาบา อ้างในพระมหาพจน์ สุวโจ พยัคฆ์พิทยากูร. “การประเมินหลักสูตรพระปริยัติธรรม ศึกษาเฉพาะกรณีนักธรรมชั้นตรี”. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา**. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.
- ธีรยุทธ์ เสนียวงศ์ ณ อยุธยาอ้างใน : วิไลพร สุวัฒนพันธุ์กุล. “การประเมินหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง พุทธศักราช ๒๕๓๐”. **วิทยานิพนธ์ครุ ศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต**. การบริหารอาชีวศึกษา : สถาบันเทคโนโลยีพระจอม เกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, ๒๕๓๗.
- นงเยาว์ ปิฎกฤษต์. อ้างในสุพร จุลทอง. “บทบาทในการพัฒนาสังคมของพระสงฆ์ในจังหวัด นครศรีธรรมราช”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเอกไทยคดี ศึกษา**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ, ๒๕๔๐.

บุญหนา จิมาโนงและคณะ. “การประเมินประสิทธิภาพการสอนของพระสอนศีลธรรมในสถานศึกษาเขตการปกครองคณะสงฆ์ภาค ๙”. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : โครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๑.

บุศรา เข้มทอง. “คุณลักษณะผู้บริหารตามความคิดเห็นของพนักงานธนาคารที่ตั้งในเขต อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๕๒.

ประกอบมี โคตรกอง. “บทบาทของพระสงฆ์ที่เกี่ยวกับเยาวชนในเขตเทศบาลนครขอนแก่น”. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาไทยคดีศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ๒๕๕๑.

ประจวบ ประเสริฐสังข์. “ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของพระธรรมจาริก : ศึกษาเฉพาะกรณีพระธรรมจาริกที่ปฏิบัติงานในจังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๐.

ปัญญา จอมนาสวน. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้บริหาร ครู และนักเรียนเกี่ยวกับบาปที่เป็นจริงและบทบาทที่คาดหวังของครูพระสอนศีลธรรมในการพัฒนาจริยธรรมสำหรับนักเรียนโรงเรียนในโครงการจริยศึกษา ศูนย์เผยแผ่ธรรม จังหวัดเชียงใหม่”. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพุทธศาสตร์ การพัฒนา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ๒๕๕๙.

พระมหาจิตติภัทร อจลธมฺโม. “บทบาทของพระอานนท์ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพระพุทธศาสนา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

พระมหาวุฒิชัย เหล่าเลิศ. “ผลของคุณภาพชีวิตการทำงานและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่มีต่อการปฏิบัติงานของครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน จังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๕๐.

พัชรภรณ์ พสุวัต. “การศึกษาสมรรถภาพความเป็นครูของนักศึกษาฝึกสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง”. โครงการวิจัยภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ :มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๓๓.

เรืองเวทย์ แสงรัตนา. “ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราเพิ่มประชากรของประเทศไทย”. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากรศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๒๒.

วงศ์กร เจียมเผ่า. “บทบาทของพระสงฆ์ในพระพุทธศาสนาที่มีต่อการอบรมและปลูกฝังจริยธรรมให้กับเด็กและเยาวชนเพื่อป้องกันปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน : ศึกษาจากความคิดเห็นของพระสงฆ์ที่กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยสงฆ์”. **วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษาและงานยุติธรรม**. คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๒๙.

ศรีไพร ชื่นชม. “ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับรูปแบบภาวะผู้นำกับการใช้โรงเรียนเพื่อพัฒนาชุมชนกรณีศึกษา : ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดนครราชสีมา”. **วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาสังคมสงเคราะห์ทางการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๘.

สมจิต เพ็งอุดม. “การศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ที่มีต่อการพัฒนาชุมชนตามทัศนะของพระสงฆ์และเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยระดับตำบลในจังหวัดสมุทรสงคราม”. **ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, ๒๕๓๕.

สามารถ ไชยพันธุ์. “ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมและความพร้อมในการจัด การศึกษาตามอัยยาศัยของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดน่าน”. **วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์, ๒๕๔๕.

สายนต์ นามเมือง. “บทบาทของพระสงฆ์ในการสอนวิชาพระพุทธศาสนา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร”. **ภาคานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๓๘.

สายนต์ หวานคำ. “บทบาทของพระสงฆ์ในงานสวัสดิการสังคม : ศึกษาเฉพาะกรณีพระสงฆ์ที่ได้รับรางวัลดีเด่น”. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกริก, ๒๕๔๒.

สุภาวัฒน์ หนูพริก. “ทัศนะและความคาดหวังของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาต่อการสอนวิชาพระพุทธศาสนาของพระนิสิตมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย : ศึกษาเฉพาะกรณี ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร”. **วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต**. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๓๘.

แสงระวี เทพรอด. “ความสัมพันธ์ระหว่างการปลูกฝังคุณธรรมทางพุทธศาสนาพหุติกรรมทางพุทธศาสนากับพฤติกรรมป้องกันสารเสพติด : กรณีศึกษาในนักเรียนวัยรุ่นจังหวัดปทุมธานี”. **วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต**. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, ๒๕๔๒.

(๓) เอกสารที่ไม่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ :

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม. รายงานการประชุมเสวนา เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทย วันพฤหัสบดีที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ณ โรงแรมสวนดุสิต พาเลซ กรุงเทพมหานคร, เอกสารอัดสำเนา.

สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. “ข้อเสนอแนะทางการปฏิรูปการศึกษาตามภารกิจ สปศ”. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. ๒๕๔๔, เอกสารอัดสำเนา.

๒. ภาษาอังกฤษ :

- Berkowitz Leonard. **Social Psychology**. Illinois : Scott Foresma, 1972.
- Best. J.W.. **Research in Education**. Englewood Cliffs.New Jersey : Prentice Hall Inc, 1977.
- Engle. T.L. and L. Snellgrove. **Psychology:Its Principle and Application**. Boston : Houghton Mifflin Company, 1969.
- Fled M.P. man. **Psychology in the Industrial Environment**. London : Butterworth and Co.. Ltd., 1971.
- Good .C.V. **Dictionary of Education**. New York : McGraw-Hill Book Company, 1973.
- Hurlock E.. **Adolescent Development**. New York : McGraw-Hill Book, 1995.
- Isaak. A.C.. **Scope and Methods of Political Scienec : An Introduction to the Methodology of Political Inquiry**. Illinois : The Dorsey Press,1981.
- Kolesnik. W.L.. **Education Psychology Industry**. Boston : Houghton Mifflin Company, 1970.
- Luthans Freeman. **Ogranization Behavioral**. Singapore : McGraw-Hill, 1995.
- Mary L. Good. **Integrating the Individual and the Organization**. New York : Wiley, 2006.
- Nunally Jum C.. **Test and Measurements Assessment and Prediction**. New York : McGraw Hill Book Co.. Inc.,1950.